

بررسی تاثیر آموزش مهارتهای اجتماعی بر

رفتار سازشی کودکان کم توان ذهنی آموزش پذیر

مهارتهای اجتماعی به مدت ۲/۵ ماه در ۱۵ جلسه آموزشی برای آزمودنیهای گروه آزمایش به کار برده شد. در پایان دوره آموزش و ۲ ماه بعد از اتمام آموزش مهارتهای اجتماعی به منظور مطالعه پیگیری تمام آزمودنیها مجدداً توسط ابزارهای یادشده مورد ارزیابی قرار گرفتند. تحلیل داده‌ها نشان داد که گروه آزمایش پس از خاتمه جلسات آموزشی بهبود معنی‌داری را در متغیرهای رفتار سازشی، مهارتهای زندگی روزمره، مهارت اجتماعی شدن و مهارتهای اجتماعی پیدا کرده است. مطالعه پیگیری نشان داد که بهبودهای حاصل از آموزش پس از خاتمه آموزش نیز همچنان حفظ شده است. واین درحالی است که گروه گواه در مقایسه با گروه آزمایش، هیچگونه تغییر معنی‌داری در هیچ یک از متغیرها نداشته است.

مقدمه

یکی از هدفهای عمدۀ آموزش و پرورش کودکان کم توان ذهنی ایجاد رفتار سازشی است. این سازگاری شامل تطبیق یا فرمانبرداری محض در مقابل اعمال قدرت نیست، بلکه عبارت است از توانایی فرد در سازش یافتن با موقعیتهای بدون ناظرت

زهرا ارجمندی

کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی مشاور مراکز آموزش استثنایی شیراز

چکیده:

تعاریف و مطالعات متعدد نشان می‌دهد که افراد کم توان ذهنی در مقایسه با افراد عادی دارای برخی مشکلات رفتاری و عدم مهارت مناسب در ایفای نقش‌های اجتماعی، تعاملات بین فردی و مهارتهای زندگی روزمره هستند. اغلب این مسئله، سازش آنها را در مواجهه با محیط‌شان به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش می‌دهد. پژوهش حاضر به منظور بررسی اثربخشی آموزش مهارتهای اجتماعی بر رفتار سازشی کودکان کم توان ذهنی آموزش-پذیر صورت گرفت. بدین منظور تعداد ۲۸ دانش‌آموز کم توان ذهنی آموزش‌پذیر دارای سطوح سازشی پایین در خرده مقیاس‌های مهارتهای زندگی روزمره و مهارت اجتماعی شدن مقیاس واينلند با هوش‌شهر ۶۳ تا ۶۷ و سنین ۱۱ سال تا ۱۱ سال و ده ماه انتخاب و به صورت تصادفی به دو گروه آزمایش $N=14$ و گروه گواه $N=14$ تقسیم شدند. درابتدا هریک از آزمودنیها با استفاده از فهرست مهارتهای اجتماعی و دو خرده مقیاس مهارتهای زندگی روزمره و مهارت اجتماعية شدن مقیاس واينلند مورد ارزیابی قرار گرفتند. سپس آموزش

ورهبری دیگران. این سازگاری شامل رفتاری می‌شود که به فرد کمک می‌کند تا باکمترین مقدار اضطراب درونی، با موقعیت‌ها سازش پیدا کند و رفتاری است که رشد فرد را افزایش می‌دهد. کودکان کم توان ذهنی، مانند کودکان دیگر دارای شماری نیازهای اساسی هستند. با وجودی که تمایل به امنیت یا احساس تعلق در همه کودکان قوی است، احتمالاً در کودکان کم توان ذهنی قویتر است، زیرا احساس امنیت و تعلق آنها با شکست در گروه اجتماعی شان سرکوب شده است. هنگامی که کودکی از سازش یافتن با برنامه‌ای که اجتماعیش برای او طرح کرده ناتوان است، وی احساس نمی‌کند که جزء جدایی ناپذیر آن گروه اجتماعی است.

با توجه به ادبیات تحقیقی کودکانی که کمبود در زمینه مهارت‌های اجتماعی دارند، در کوتاه مدت و طولانی مدت نتایج منفی حاصل از آن را بروز می‌دهند، چنانچه پیش رو مشکلات شدیدتر در نوجوانی و بزرگسالی برای آنها خواهد بود (راین^۱ و مارک^۲، ۱۹۹۷ به نقل از لاول^۳ و باربارا^۴، ۱۹۹۳). همچنین کمبود مهارت‌های اجتماعی مرتبط با مشکلات بی‌شماری در سازش با محیط کلاس بوده است (سام^۵، گریشام^۶ و اسکات^۷، ۱۹۸۳، به نقل از همان منبع). کودکان دارای مشکلات عدم سازگاری

شامل مریگری، بازخورد مثبت، دادن ژتون، تمرین رفتار سرمش-دهی، ایفای نقش، سیستم تقویت ژتونی و تقویت کننده‌های اجتماعی استفاده شد و پاسخ مثبت و شرکت فعالانه آنها در آموزش مورد تقویت بوسیله تقویت کننده‌های کلامی وغیر کلامی قرار گرفت و از آنها به وسیله شکلات و خوراکی در انتهای هر جلسه پذیرایی شد. همین‌طور گروه گواه شامل ۱۵ آزمودنی کم توان ذهنی آموزش پذیر بود، که بعداً تعداد گروه به ۱۴ نفر رسید. در این جلسات پژوهشگر داستانهای کودکانه را می‌خواند، درپایان مجدداً تمامی آزمودنیها مورد ارزیابی قرار گرفتند. همچنین به مدت ۲ ماه بعد ارزیابی پیگیری جهت ثبات نتایج پژوهش به عمل آمد.

برای گردآوری داده‌های پژوهش ابزار زیر بکار برده شد: (الف) مقیاس تجدید نظر شده هوشی و کسلر برای کودکان (Wisc-R) بین ۶۷ تا ۶۷ بود، و در خرده مقیاس مهارت‌های زندگی روزمره و مهارت اجتماعی شدن مقیاس واينلد دارای سطح سازگاری پایین و فاقد هرگونه مشکل خاص جسمی - حرکتی و مشکلات ارگانیکی مربوط به مغز بودند، انتخاب و به صورت تصادفی به گروههای آزمایش و گواه اختصاص یافته‌ند. سپس روش‌های آموزشی به مدت ۲ الی ۲/۵ ماه (۱۵ جلسه) در مورد گروه آزمایشی بکار برده شد. در این برنامه از شیوه‌های رفتاری

روش

این پژوهش از نوع پژوهش‌های آزمایشی بود. آزمودنیهای پژوهش ۳۱ دانش آموز کم توان ذهنی آموزش پذیر پسر بودند که در یکی از آموزشگاههای استثنایی استان تهران مشغول به تحصیل بودند، سن آنها بین ۱۱ تا ۱۱ سال و ۱۰ ماه و میزان

ب) مقیاس رفتارساز گارانه و اینلند^{۱۲}
هنجریابی فرم زمینه یابی
مقیاس رفتار ساز گارانه و اینلند
در ایران، در سالهای ۱۳۷۵-۷۶
توسط توکلی، بقولی و قامت بلند
انجام گرفته است. در این
پژوهش از این فرم استفاده
گردید. این فرم دارای ۲۹۷ ماده
است و چهار حوزه ارتباطی،
مهارت‌های زندگی روزمره،
و مهارت‌های اجتماعی شدن و
مهارت‌های حرکتی را در بر
می‌گیرد و یک ارزیابی از
عملکرد سازشی فراهم می‌سازد.

ضریب پایایی باز آزمایی نمرات
استاندارددر حوزه‌های مختلف در
گروه سنی ۱۱ تا ۱۸ سال و ۱۱ ماه در
هنجریابی (VABS) توسط قامت بلند،
توکلی و بقولی (۱۳۷۶) بدین
صورت می‌باشد: ضریب پایایی
باز آزمایی در حوزه ارتباطی از
۰/۸۰ تا ۰/۸۶ با میانگین ۰/۸۴ در
حوزه مهارت‌های زندگی روزمره
از ۰/۷۹ تا ۰/۸۷ با میانگین ۰/۸۳ در
و در حوزه اجتماعی شدن از
۰/۸۲ تا ۰/۸۸ با میانگین ۰/۸۵ در
نوسان می‌باشد.

ج) فهرست مهارت‌های اجتماعی^{۱۲}
سومین وسیله ارزیابی در این
پژوهش عبارت بود از فهرست
مهارت‌های اجتماعی (توماس
و همکاران، ترجمه فلاحتی،
۱۳۷۴). که جهت ارزیابی اولیه
سطح مهارت‌های اجتماعی
کودکان کم توان ذهنی در
زمینه‌های خاصی از مهارت‌های
اجتماعی مورد استفاده قرار
گرفت. این فهرست دارای ۲۴

ماهه می‌باشد. هر کدام از این
ماهه دارای ۳ وحداً کشش^{۱۳}
جمله می‌باشد. محدوده نمرات
در این فهرست از ۱۴۰ تا ۴۲۰
می‌باشد و نمره ۱۴۰ به معنای
انجام مطلوب تمام مهارت‌هاست
و چنانچه هیچگاه هیچ‌کدام از
مهارت‌ها انجام نگیرد، نمره ۴۲۰
بدست می‌آید. روایی محتوا بین
نمرات ۰/۹۲ و ضریب پایایی به
روش بازآزمایی ۰/۹۰ بود، که
بیانگر روایی و پایایی این
فهرست می‌باشد.

بحث

یافته‌های پژوهش حاضر نشان
داد که روشهای به کار برده شده
در مورد گروه آزمایش مؤثر
بوده است. مقایسه نمره‌های
گروه آزمایش پیش و پس از
آموزش مهارت‌های اجتماعی
و مقایسه با گروه گواه پس از
آموزش مهارت‌های اجتماعی
افزایش قابل توجهی را نشان داد.
در همین راستا مرسن^{۱۴} در
خصوص اهمیت آموزش
مهارت‌های اجتماعی (۱۹۸۷)، به
نقل از لاؤل و باربارا، (۱۹۹۳)
عنوان کرد که کودکان کم توان
ذهنی آموزش پذیر احتیاج به
آموزش در زمینه رعایت عادات
بهداشتی، رفتار مسؤولانه
اجتماعی، روابط بین فردی، استقلال
و مهارت‌های اجتماعی دارند.

همچنین یافته‌های پژوهشی
حاضر نشان داد که تغییرات
ایجاد شده در نمره‌های
رفتارسازشی پس از آموزش
مهارت‌های اجتماعی در گروه

آزمایش معنی دارد. این
یافته‌ها با یافته‌های نی‌هی را^{۱۴}،
فوستر^{۱۵}، شل هاس^{۱۶} و للن^{۱۷}
(۱۹۷۴) همسویی دارد. این
پژوهشگران نشان دادند که
افزایش مهارت‌های اجتماعی منجر
به استقلال و سازگاری کامل یا
نسبی می‌گردد. همچنین
مطالعه‌ای که مک گریو^{۱۸}
و کوینز^{۱۹} (۱۹۹۲) در
بزرگسالان دارای عقب ماندگی
متوسط تا شدید انجام دادند، بر
اهمیت مهارت‌های رفتارسازشی
در سازگاری اجتماعی افراد کم
کم توان ذهنی تا کیدن‌مودندو برناهه-
ریزی جهت آموزش مهارت‌ها به
این جمعیت را پیشنهاد کردند.
همینطور نتایج پژوهش حاضر
بیانگر این مطلب است که
تغییرات حاصله در نمره‌های
مهارت‌های زندگی روزمره پس از
آموزش مهارت‌های اجتماعی در
گروه آزمایش نسبت به قبل از
آموزش و گروه گواه معنی دار
است. به عبارتی می‌توان گفت
که، آموزش مهارت‌های اجتماعی
در آزمودنیهای گروه آزمایش
منجر به افزایش مهارت‌های
زندگی روزمره می‌گردد. یافته
به دست آمده از پژوهش با نتایج
به دست آمده از مطالعات
جايلز^{۲۰} و ولف^{۲۱} (۱۹۸۲)
همسو می‌باشد، آنها با استفاده از
روشهای به کار برده شده در این
پژوهش توانستند، نحوه صحیح
استفاده از توالی را به پنج پسر
بچه شدیداً عقب مانده ساکن
یک مؤسسه شبانه روزی یاد دهند.

1-Rinn
 2-Marke
 3-Lawell
 4-Barbara
 5-summe
 6- Gresham
 7- scott
 8- Lagreca
 9- Sontogrossi
 10-Wechsler Intelligence Scale For children Revised(wisc-R)
 11-Vineland Adaptiv Behavior scale(VABS)
 12-Social Skill checklist
 13-Mercer
 14-Nihira
 15- Foster
 16-Shellhas
 17-Leland
 18-Mc Grew
 19-kevins
 20-Giles
 21-Wolf
 22- Zetlin
 23- Murtough
 24- Steven

زیر نویس:

باهر کدام از چهار متغیر مهارت‌های اجتماعی، رفتار سازشی، مهارت‌های زندگی روزمره و مهارت اجتماعی شدن، ارزیابی پیکری دو ماہ پس از پایان برنامه آموزشی به عمل آمد. یافته‌ها نشان داد که تغییرات ایجاد شده در اثر آموزش در گروه آزمایش در هر چهار متغیر نامبرده در مقایسه با ارزیابی پس از آموزش و در مقایسه با ارزیابی پیکری از گروه گواه همچنان پایدار مانده‌اند. بنابراین روش آموزش مهارت‌های اجتماعی توансه است، اثرات آموزشی نسبتاً بلند مدتی را داشته‌باشد.

منابع:

- ۱-آبریزی، دانیل، ویلسون، ترسن. (۱۳۷۷). رفتار درمانی، کاربرد و بازده. ترجمه نسرین پودات، علی اکبر سیف، میرا، افیض، تهران: چاچانه تابش.
- ۲-راینسون، نانسی، آم، راینسون، هالبرت بی. (۱۳۷۰). کودک عقب مانده ذهنی. ترجمه فرهاد ماهر، مشهد: آستان قدس رضوی
- ۳-تماس، آم، استفانز، کارل، هارتمن، ویرجینیا، لوكاس. (۱۳۷۶). آموزش کودکان: آموزش مهارت‌های اجتماعی. ترجمه صدیقه فلاحتی، تهران: کتابخانه سازمان آموزش و پرورش استانی کشور.
- ۴-روزن، مادرین، کلارک جرالد، کیوتی، ارتین. (۱۳۷۰). آموزش و درمان معلولین. ترجمه سید اکبر میر حسینی، انتشارات رشد
- ۵-شهیم، سیما. (۱۳۷۷). انطباق و هنجاریابی مقیاس تجدید نظر شده هوشی و کسل برای کودکان شیراز: نشر دانشگاه شیراز
- ۶-قامت بلند، حمید رضا، توکلی، محمد علی، بقولی، حسین. (۱۳۷۶). هنجاریابی مقیاس رفاقتگارانه وایلنلد در گروه‌ستی ۱۱ تا ۱۸ سال و ۱۱ ماه در ایران پایان نامه کارشناسی ارشد. روانشناسی پاییز: ۷-مکار تاج، هیلبرن، جی، اف. (۱۳۷۵). آموزش مهارت‌های اجتماعی به کودکان. ترجمه محمد حسین نظری نژاد، مشهد
- 8-ARGYILE,M.(1984).Some new deuelopment in social skills training,Bulleting of the British psychological society,37,405-410
- 9- Balthazar,em&PH:PS,J.(1976).Social adjustment in more severely retarded,Institutionalized individuals:the sun of adjusted behavior.American Journal of Mental deficiency,80(4),454.459.
- 10-CHILDS,D.(1982).A study of the adaptive behavior of retarded children and the resultant effects of this use in the diagnosis of mental retardation.Education and Training of the mentally Retarded, 77 ,109 - 113
- 11-CICCETTI,D.,&SPARROW,S.,&BALLA,D.(1984). Vineland Adaptive Behavior Scales:Interview Edition survey form manual.circle oines,MN:american Guidance servies.
- 12-GERARD,H.(2000).Short-term play Therapy for Children:play group therapy for social skills deficits in children.New york: Routledge/Taylor&Francis.
- 13-GUNZBURG,H.(1990).Social Competence and Mental Handicap:An interdroduction Social education.New york :williams & wilkins company Baltimore.
- 14-HARRISON,P.(1989).Scientifis practitioner : Adaptive behavior Research to practice.journal of school. Psychology,27,301-317.
- 15-KELLY,J.(1982).Social Skills Training. New york:Springer.
- 16-KOPP,C.,BAKER,B.BROWN,K.(1992).Social skills and their correlates:preschooler wirk development delays.American Journal on mental Retardation ,96(4),357-366.
- 17-LOWELL,M.&BARBARA , M(1993).Teaching Secondry Student With and Behavior problems.New york:Mori,Allen,A,publishing.

چهارمین یافته به دست آمده در این پژوهش بیانگر آن است که تغییرات ایجاد شده در نمره مهارت اجتماعی شدن پس از آموزش مهارت‌های اجتماعی در گروه آزمایش معنی دار است و این درحالی است که گروه آزمایش نسبت به پیش از آموزش و نسبت به گروه گواه، پیشرفت قابل ملاحظه‌ای را نشان می‌دهد. همسو با این پژوهش زیتلین^{۲۲} و مورتاف^{۲۳} (۱۹۸۸) مطالعه‌ای را بر روی الگوهای دوستیابی نوجوانان دارای معلولیت خفیف و بدون معلولیت انجام دادند. بعد از مقایسه این دو گروه از نوجوانان مشخص شد، که نوجوانان دارای معلولیت تعداد دوستان کمتر دارند.

همچنین استیون^{۲۴} و همکاران (۱۹۸۸) به بررسی شایستگی اجتماعی و عملکرد عاطفی کودکان دارای ناتوانی‌های خفیف پرداختند. نتایج نشان داد، که این کودکان مشکلاتی در زمینه سازش با همسالانشان و معلم‌مان، همچنین محیط‌های کلاسی دارند. آنها مهارت‌های اجتماعی ضعیف‌تری نشان دادند و کمتر توسط همسالانشان پذیرفته می‌شدند. این پژوهشگران بر اهمیت آموزش مهارت‌های اجتماعی به اینگونه کودکان تأکید ورزیدند.

در پژوهش حاضر به منظور دوام و فحظ آموزش مهارت‌های اجتماعی در رابطه